

פֿערבאָה תלִיין על נוקבין עמיקין, דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא.
הכא חד ארחא לעילא דקיק.

(רביעאה) מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא. בר פד רעוא אשגח ביה.
(חמישאה) עיינין דתלת גווי, למרתת קמייהו אתסחן בחלבא דנהיר.
פתיב (ישעיה לג) עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק ילין
בה. נוה שאנן, עתיקא דסתים, עינך פתיב.

(שתיאה) חוטמא פרצופא דזעירא, לאשתמודעא. תלת שלהובין מתוקדין
בנוקבוי. (שביעאה) דרגא עקימא, למשמע טב וביש. פתיב (ישעיה מב)
אני יי' הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני אמית ואחיה. וכתיב (ישעיה מו) ואני
אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא עשנו ולו אנחנו. (איוב כג) והוא באחד ומי
ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח, הוא מאן דלא אזדמן לעינא.
הוא מאן דלא אקרי בשמא. (ה"א ח").

א' כליל (הוא) ו'. ו' כליל א' ולא כליל ה"ו. (ס"א ח") א' אזיל לאלף. אל"ף
אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל ליו"ד, דסתים מכל סתימין, דלא מתחברין ביה
ו"ד. ווי כד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתכח, על דא כתיב
(ויקרא יח) ערות אביך לא תגלה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב
וערות אמה לא תגלה אמה היא לא תגלה ערותה. אמה היא ודאי, (משלי ב)
פי אם לפניך תקרא וגו'.

פרקא תליתאה תשעה תקונין יקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתטמר
ולא אתגלייא עלאה ויקירא אשתכח. (והוא) והא (ס"א דיקנא) גנזיה (ס"א
יקירא) קרא.

תיקנא קדמאה דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא
דפומא. (תנינא) מרישא האי, עד רישא אחרא אשתכח. (תליתאה)
מתחות תרין נוקבין ארחא מלייא דלא אתחזיין. (רביעאה) עלעין אתחפזין
מהאי גיסא ומהאי גיסא. (חמישאה) בהו אתחזיין תפוחין סומקין פוורדא.
(שתיאה) בחד חוטא תלזין אוכמין תקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין
פוורדא אתפנון.

(תמינאה) זעירין נחתין בגרונא, ומחפזין קדלא. (תשיעאה) רברבין וזעירין
פגידין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתכח גיבר ותקיף מאן
דאשתכח.

פתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבוני,
לאסחרא ולאגנא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו